

Nu konstaterer vi jo så, at der ligesom har været et vist markedspress for, at staten bliver aktionær. Sådan kan det jo gå. Men vores princip er uforandret. Vi ønsker stadig væk at søge tilslutning til, at den indflydelse, som staten måtte få, hvis der eventuelt sker en konvertering af aktier i de pågældende banker, skal omsættes til, at man får en direkte repræsentation i bankernes ledelser.

Kl. 10:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen, anden gang.

Kl. 10:55

Frank Aaen (EL):

Det giver sig selv. Selvfølgelig skal en storaktionær, også hvis det er staten, have indflydelse i banken og dermed også sidde i bestyrelsen.

Men mit spørgsmål gik i virkeligheden på, hvad indflydelsen skal bruges til. For det kan jo ikke bare være sådan, at vi sætter nogle folk ind, som kører videre på samme måde som Peter Straarup i Danske Bank, det ville jo være helt vanvittigt. Vi er jo nødt til at ændre kurs i den bank, f.eks. stoppe for den spekulation, Danske Bank er dybt involveret i; den har tabt milliarder af kroner på spekulationsbanker i USA. Vi er nødt til at sige: Stop spekulation! Når der er en krise, er vi nødt til at sige, at banken skal være aktiv med hensyn til at skabe beskæftigelse, med hensyn til at fremme miljøet, gøre noget ved klimaet og vedvarende energi.

Vi er jo nødt til at have sådan en politik for, hvad den her indflydelse skal bruges til. Er Socialdemokratiet ikke enig i, at det jo er det, der er kernen i at få repræsentation og magt i bankerne, nemlig at vi har noget, vi demokratisk kan bruge til at styre bankerne med?

Kl. 10:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil nok være forsigtig med at give alt for meget af ansvaret for miljø- og energipolitikken til bankerne, det synes jeg nu ikke ville være nogen god idé.

Men jeg vil godt sige det sådan, at jeg tror, at det, der er behov for herindefra og via de repræsentanter, som man eventuelt måtte udpege, er konservativ bankdrift. Det er at sørge for, at der ikke bliver skabt nye spekulationsbobler. Det er at sørge for, at der er nogle sunde, veldrevne banker, som ikke kommer ud i finansielt storm-

vejr, fordi de har ligget og spekuleret ude på markederne.

Der har jo været – og det er jeg meget enig med hr. Frank Aaen i – en fuldkommen vanvittig spekulation, og der er masser af mennesker, der fik nogle kæmpegevinster uden nogen sinde at have bestilt noget andet end at handle med penge. Det er dybt forargeligt, og regningen kommer i øjeblikket til os alle sammen.

Derfor må det her stoppes. Vi må sørge for at få en bedre regulering af, hvordan man driver bank. Jeg synes også, at vi skal bruge de repræsentanter, vi måtte få ind, til at sikre, at det her ikke sker igen.

Kl. 10:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er der en kort bemærkning til hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:57

Jacob Jensen (V):

Når man lytter til Socialdemokraternes ordførers ordførertale og de svar, der blev givet, kan man vel næsten konstatere, at det jo er den rene papegøjepolitik. Papegøjen svarer som bekendt det samme, ligegyldig hvad den bliver spurgt om, og sådan lyder det også fra Socialdemokraterne. Svaret er nemlig 36 milliarder, uanset hvad spørgsmålet er. Hr. Peter Christensen forsøgte at få et svar, hr. Anders Samuelsen har forsøgt at få et konkret svar, og andre har forsøgt at få et konkret svar, men svaret er det samme, uanset spørgsmålet, 36 milliarder.

Er den udvikling, der sker uden for Christiansborgs tykke mure, gået fuldstændig Socialdemokraternes opmærksomhed forbi? Altså svaret, som man gav for snart mange måneder siden, var 36 milliarder. Der er sket en betydelig udvikling siden, og i dag er svaret det samme. Kan det virkelig være rigtigt?

Kl. 10:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:58

Henrik Sass Larsen (S):

Svaret er, at det er en meget fornuftig politik, vi fremlagde tilbage i januar måned, og i al den tid, der går, hvor man ikke gør noget ved det, og hvor man ikke fører en aktiv vækstpolitik, har vi tænkt os at blive ved med at minde regeringen om, at det vil være en god idé at lave en meget aktiv vækstpolitik. Jeg tror faktisk, at det var Paul Krugman, nobelprismodtageren, som sagde, at man ikke skal risikere en dom fra eftertiden for at have gjort for meget, men tværtimod